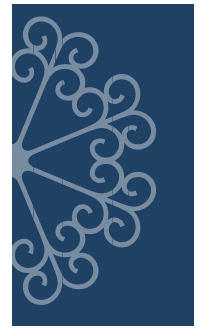

ישיבת מיר ירושלים Yeshivas Mir Yerushalayim

גיליון שבועי
לתלמידי, בוגרי
וידידי ישיבת מיר

בית מדרש

פרשת לך לך

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	✡	🕯	
19:09	18:34	17:19	ירושלים
19:06	18:34	17:34	תל אביב
19:31	19:05	17:57	ציריך
18:55	18:29	17:29	וינה
19:36	19:14	18:07	אנטוורפן

"הנה הפשטתם צורת הישיבה, וקלטתם רוח ורצון הישיבה, ובוזה עשיתם לכם חבורה לילך בעקבות רוח הישיבה, ובכל מקום שאתם נמצאים לקחתם זאת כאילו להיות עם הישיבה בין כתלי הישיבה" (מין המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ זצוק"ל ממיר)

יריעה מיוחדת מחיי מורן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי נתן צבי פינקל זצוק"ל במלואת 6 שנים להסתלקותו

מתורת רבותינו

גודל הניסיון של "לך לך"

לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך וגו' (יב, א).

תירץ מרן המשגיח **רבי יחזקאל לוינשטיין**: אין זו קושיא אברהם, ולא עוד אלא שהיה קשה עליו כנסיון העקידה (תנחומא לך פר' ג). ותמוה, הלא מעשים שבכל יום שאנשים הולכים מארצם ומולדתם בעסקי מסחרם, מדלגים על ההרים ומקפצים על הגבעות להשגת פרנסתם, ולא רואים בכך נסיון וקושי מיוחד!

ניסיון "לך לך מארצך" וכו' הוא מעשרה נסיונות שנתנסה אברהם, ולא עוד אלא שהיה קשה עליו כנסיון העקידה (תנחומא לך פר' ג). ותמוה, הלא מעשים שבכל יום שאנשים הולכים מארצם ומולדתם בעסקי מסחרם, מדלגים על ההרים ומקפצים על הגבעות להשגת פרנסתם, ולא רואים בכך נסיון וקושי מיוחד!

הגדש"פ ידיו אמונה (עמ' 127)

דבר הישיבה

להיות טוב לכל' אחד ולא עם' כל אחד

הנהגת אברהם עם לוט נראית לכאורה כסותרת מצד אחד, אברהם ומאכיל ומשקה כל עובר אורח, דוחה ומרחיק מעליו את לוט באומרו לו "הפרד נא מעלי". ומנגד כאשר הוא שומע כי לוט נמצא בסכנה, מפקיר אברהם את עצמו ומסכן עצמו להצילו.

אומר על כך מרן המשגיח הגה"צ **רבי יחזקאל לוינשטיין** זצ"ל: הרמב"ם כותב בצוואתו לבנו בזה הלשון: "להיות עבד לקרובים אבל רק בגוף ולא בנפש" - זו היתה דרך הנהגת אברהם עם לוט. כאשר הנידון היה סכנה רוחנית לאברהם אבינו ולבני ביתו, לא היו בכך כל ויתור או פשרה, והוא אומר ללוט בתקיפות: "הפרד נא מעלי". אף שבוודאי לקח אברהם בחשבון את הירידה הרוחנית שתגרום ללוט בהיפרדו והתנתקותו ממנו, לא היה מקום לויתורים.

אבל במקום שלא היה כל חשש להשפעה שלילית, הרי אברהם איש החסד מוסר נפשו להצלת בו אחיו.

רק לאחר הכנה גמורה זוכים לסייעתא דשמיא

ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך וגו' (יב, א).

למי שהכין עצמו בהכנה גמורה כפי כוחו בחיזוק אמונה. ואף אברהם אבינו עליו השלום לא זכה ל"ויאמר ה' אל אברם" אלא בהיותו בן ע"ג שנים לאחר שהכין עצמו בכוחותיו הכנה גמורה כפי ערכו, כי רק לאחר הכנה גמורה זוכים לסייעתא דשמיא.

סיפר מרן המשגיח **רבי יחזקאל לוינשטיין** זצ"ל ששמע מרבו מרן המשגיח **רבינו ירוחם** זצ"ל דבר אחד, שזעזע אותו עד שהגיע בזכות אמירה זאת בסייעתא דשמיא למה שהגיע - והוא, שכח התורה והמצוות פועל רק לאחר שהאדם הכין עצמו הכנה גמורה. והציצית והתפילין מאירים

שיח יצחק (חגים וזמנים ג)

ויתר כדי שלא לצער יהודי

ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר (יז, יב).

על כסאו כשהוא מחכה לרך הנוול שצריך להגיע... המבוכה היתה גדולה, מה עושים במצב כזה, יודעי דבר ידעו להסביר כי בין יהודי מדינת אשכנז מכונה הסנדק בשם "קוואטער", ויש אומרים כי הכינוי קוואטער מקורו מן המילה "כפאטער" היינו: כאב. החידה נפתרה אך המבוכה היתה בעיצומה.

ביום י"ד מנ"א תרצ"א התמלא הבית אורה בביתו של מרן המשגיח הגה"צ רבי **חיים זאב פינקל** זצ"ל בלידת בנו בכורו - מרן ראש הישיבה הגאון רבי **אריה פינקל** זצ"ל, כאשר עמד להכניס את בנו בבריתו של אברהם אבינו כיבד רבי חיים זאב את דודו הגה"צ **רבי אברהם שמואל פינקל** זצ"ל בסנדקאות, רבי שמואל כבר היה עטור בטלית ותפילין ונכון היה לגשת אל מקום הברית.

רבי שמואל הבין מיד, ממקום עומדו רמז, באצילות האופיינית לו, שלא להגיב כלום. הילד הובא אל ברכי הסנדק, ורבי אברהם שמואל פרש לצדדים כדי לחלוץ את תפיליו...

הס הושלך באולם כשהמוהל הכריז "קוואטער" ונקב בשמו של אחד הנוכחים, אורח שהגיע מגרמניה וכובד לכהן בתור קוואטער בברית.

לימים התבטא מרן רה"י רבי אריה ואמה: "הרבה תרים אחרי צדיק או אדם גדול שישמש כסנדק, אבל אצל אבי זצ"ל ודודו רבי אברהם שמואל, אצלם החשיבות שלא לצער יהודי היתה גדולה מכל ענין, ואכן תכונה זו בלטה אצל רבי אריה כל ימיו.

האורח עקר את רגליו, ולתדהמת כל הנוכחים החל לצעוד בכיוון אחר לגמרי, בהשתוממות עקבו כמה עשרות זוגות עינים תמהות אחר צעדיו של האורח, אשר רגליו נשאו אותו כמו מתוך טבעיות לכס הסנדקאות... רגע ושנים עברו והאורח כבר יושב בנוח

נתיבות המוסר (עמ' קסב)

מתורת רבותינו

אמונה ממצות מילה

ובן שמונת ימים ימול לכם כל זכר (יז, יב).

שח מרן המשגיח הגר"י לוינשטיין זצ"ל:

בקלם היו מתפעלים מאד ללמוד אמונה ממצות ברית מילה. דהנה נולד ילד רך וקטן, אמו אף מפחדת לנגוע בו מחמת עדינותו, וכל נגיעה בו נעשית בעדינות ובוזהירות יתרה פן יכאב לו או פן יפגע לו איזה אבר,

בתמימות, ובשמחה במשך כל הדורות כולם אם לא שזו מצוה שנאמרה למשה בסני וקבלוה ממנו מילוני אנשים ובפה אחד הכריזו: "כל אשר דיבר ה' נעשה".

ביום דרך (מאמר נ)

והנה ביום השמיני לחייו נצטוינו ליטלו ולחתוך ממנו ערלתו ללא הרדמה, היתכן שיעלה על דעת אנוש שזו מצוה אנושית? איזה אדם יקום ויעלה בדעתו ציווי כזה? הלא ירגמוהו כל אנשי העולם על שגעונו... והיאך אם כן כל ישראל ואפילו ריקנין שבעמנו, לקיימה

היכי תמצוי ששה אנשים מתכסים בטלית אחת

ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדו, כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו (יג, ו).

הנה מבואר בזה דטעמא דלא יכלו לשבת יחדו הוא, על כי היה רכושם רב, ולא נשא אותם הארץ לשבת יחדו. והנה בפסוק שלאחריו "ויהי ריב בין רועי מקנה אברם ובין רועי מקנה לוט, ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביןך ובין רועי ובין רועיך וגו' הפרד נא מעלי", ומבואר בזה דטעמא ד"הפרד נא מעלי" הוא על כי היה ריב בין רועי מקנה אברם ורועי מקנה לוט, וצ"ע.

אחד נוטל לעצמו אזי אין מקום.

וכן י"ל הדבר בענינו דאם לא היתה מריבה ביניהם וכל אחד היה נותן לשני, אזי אף כי לא נשא אותם הארץ לשבת יחדיו מכל מקום כשכל אחד נותן לשני, אפילו ששה מתכסים בטלית אחת, מתי אין מקום לכולם? כשיש מריבה ביניהם, אזי אמר אברהם ללוט "הפרד נא מעלי".

ברכת שלום (הרב הירשפרונג)

ויש לבאר על פי שאמר מו"ר מרן ראש הישיבה הגר"ח שמואלביץ זצ"ל, דהנה איתא בנסהדרין (דף כ.) "היא תתהלל - זה דורו של ר' יהודה ברבי אילעאי, אמרו עליו על רבי יהודה ברבי אילעאי שהיו ששה תלמידים מתכסין בטלית אחת ועוסקין בתורה".

ושאל מרן הגר"ח שמואלביץ זצ"ל וכי האיך אפשר לששה להתכסות בטלית אחת, ואמר הגר"ח כאשר כל אחד נותן לשני אזי יש מקום לכולם, ורק כשכל

צ"ק של הרמ"א

מרן ראש הישיבה הגאון רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל, היה נודע כמחזיק תלמידי חכמים, לבד מה שדאג לבני הישיבה. וכך היה דרכו, כל אברך בעל כשרון שפגש וחשב שיכול לגדול להיות תלמיד חכם לקח את הוצאת מזונותיו על כתפיו כדי שיוכל ללמוד בלא הפרעות. ובגלל כן היה הגר"א מחזר אחרי כיבוד הסנדקאות ומשתדל לכך מאוד אף אם היה בא לו בטרחות גדולות, כי כתב הרמ"א (יו"ד סי' רסה סעיף יא)

לכיבוד זה גם למרחקים, משום מסירות נפש על לימוד התורה שבה יוכל להחזיק את הת"ח ללמוד, אולם אם כדברי הגר"א אינו צריך לטרוח כ"כ להיות סנדק בברית, השיב לו הגר"א: "צ"ק של הרמ"א הוא ג"כ טוב!", כלומר אם הרמ"א כתב שסנדקאות מעשית, הרי שהוא ערב להעשיר את הסנדק, ואף שהגר"א חולק עליו מ"מ הבטחתו של הרמ"א ג"כ טוב...

מפי הגה"צ רבי אליעזר דוד פרידמן שליט"א

"דכל סנדק הוי כמקטיר קטורת, ואמרינן גבי קטורת (יומא כו.) 'חדשים לקטורת' מפני שהיא מעשרת", והוא הרי היה צריך להרבה כסף למען מטרותיו.

בזקנותו כשכבר היה קשה לו לנסוע לסנדקאות, שטח את ספיקו לפני הגאון רבי יצחק זאב מבריסק זצ"ל, דהנה כתב בביאור הגר"א (שם אות מו) "ולעולם לא ראינו סנדק שמתעשר", ולכך שאל הגר"א, כי אם אכן הסנדקאות מעשית אז צריך הוא להתאמץ ולנסוע

מבאר רבותינו

עיקר העמידה בניסיון - בדברים הקטנים

ויאמר ה' אל אברם לך מארצך וממולדתך ומבית אביך וגו' (יב, א).

ויש לבאר כי מסירות נפש של חיים ומוות, אצל נמרוד ובאור כשדים ובעקידה, דבר גדול הוא, ובה יש לו לאדם כח להתגבר ולעמוד בניסיון, יהודי יש לו כוחות הנפש להתגבר ולקפוץ לתוך אש של אור כשדים, ולהתחבא תחת הקרקע מנמרוד י"ג שנה, ולכבוש רחמיו לשחוט את בנו האהוב את יצחק, ואמנם ודאי מסירות נפש היא, אך יש כוחות נפש אדירים לכך. לכן אדרכה דווקא הקיום של דברים קטנים היא היא עיקר העמידה בניסיון.

ולכן גם בעקידה, העמידה בניסיון אינה המסירות

בנסיון אחד לא היה עומד חסרון הוא בכל ה' נסיונות. וזהו שנאמר "עתה ידעתי", רק אחר כל ה' נסיונות.

ולפי זה כשם שהעקידה היא מכלל ה' נסיונות כך 'לך לך' הוא מה' נסיונות, ואם חסר היה בנסיון זה לא היה מועיל נסיון העקידה. ויש להתבונן מאחר שנתגבר ועמד בניסיון כה גדול של עקידת יצחק במסירות נפש ממש, מדוע אם חסר היה בניסיון של 'לך לך' חסרון הוא בניסיון העקידה.

דרש מרן ראש הישיבה הגר"צ פינקל זצ"ל: הנה הנסיון של "לך לך" כתב הרמב"ם (בפירוש המשנה אבות פרק ה) שהוא הנסיון הראשון מעשרה נסיונות. וקשה מדוע השמיט הרמב"ם את הנסיון שהתחבא י"ג שנה מנמרוד ואת הנסיון של אור כשדים [וכמו דאיתא בפרקי דר"א], והרי זהו מסירות נפש ממש, ומהו הנסיון הגדול של "לך לך".

והנה אחר העקדה נאמר "עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה", ומבואר במפרשים כי ענין עשרה נסיונות היה כל העשרה יחד, אבל אם

בלחם ומים. זהו ענינם של הנסיונות. אופן הקיום שבהם ולא גודל המסירות נפש. ולכן נאמר אחריהם... "עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה". וכאשר לומדים אנו פרשת לך לך עלינו לקבל עול מלכות שמים, עול תורה ומצות.

קובץ יסורין (כרך כז עמ' 380)

בחרן בהשקט ובטחה עם קרוביו ומשפחת בית אביו, ובא אליו הציווי לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך, ובמצב זה צריך יראת שמים כדי לקיים את הציווי בלא שאלות. וכן כאשר נצטווה לשלח את ישמעאל, אף שקודם אמר "שני בנים אני אוהב", מיד פסקה אהבתו ולא ליווהו בצידה ומתנות ושלחו

נפש שבדבר, אלא "עתה ידעתי כי ירא אלקים אתה", אופן הקיום בו התגלתה היראת שמים של אברהם אבינו, בכך שהלך לעקידה בשמחה ובזריזות בלא שום מחשבת פקפוק וספיקות, והיה אצלו ציווי השי"ת קודש קדשים, זהו העמידה בניסיון.

וכן הנסיון של לך לך אשר היה אברהם יושב

עיון בפרשה

הלא 'שונא מתנות יחיה'?

אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך וגו' (יב, יג). פירש רש"י יתנו לי מתנות.

ורצה א"כ לקיים מצות 'ביזת מצרים', וכמו שכתב הרמב"ן שמעשה אבות סימן לבנים וכמו שיצא אברהם אבינו ממצרים במקנה ובכסף ובזהב, כמו כן יצאו בניו ברכוש גדול.

ונסיים בתירוץ נפלא מהגה"צ מאוסטראוואצא זצ"ל (בהסכמתו לספר חיי יצחק) דיי"ל, ע"פ דעת המחבר שם (בספר חיי יצחק) ביישוב קושיית העולם האיך רצה אאע"ה להכשילם באיסור אשת איש, ותירץ שנתן לה גט בינו לבניה ואעפ"כ נענשו עליה כיון שלא היה הגט מרצון רק מחמת פחד מצרים, וכן נמצא כתוב בספר **תורת יוסף** על המסורה בשם **רבינו חננאל**, והוסיף הגאון ז"ל לפי מה דקי"ל (ב"ב מ"ה:) תליוהו ויהיב לא הוה מתנה תליוהו וזבין זביניה זביני, ומבואר שם דכן הדין בגט, על כן אמר עצה נפלאה שיתנו לו מתנות וממילא גם בשביל זה הוה תליוהו וזבין ושפיר הוה גט אף דהוה באונס ועשה כן כדי לאפרושי מאיסורא, והכל עפ"י דעת תוה"ק עכ"ד.

[וראה כע"ז בספר קדושת ציון עיי"ש].
תירוץ נפלא מתרץ בספר **חלקי אבנים** (הו"ד בגן רוה) שי"ל, שאם אברהם אבינו היה אומר בעצמו אחותי היא היו חושדים אותו שהוא אומר כן בערמה שלמה לו לומר סתם אחותי היא, ויחשבו שבאמת שרה כן אשתו, ולכך אמר לה אמרי נא אחותי את למען ייטב לי בעבורך וגו' והיינו שגם זה יהיה חלק מדבריה דהיינו שעל כן היא אומרת שהיא אחותו כדי שיתנו לו מתנות, וכשתאמר כן יאמינו אח"כ גם לו, שהרי אומר כן בשביל שיתנו לו מתנות ושאר דברים טובים, ולא סתם וממילא לא יחשדוהו לערמה "וחייתה נפשי בגללך".

הגה"צ **גאב"ד טשעבין** תירץ, שאע"פ שממלך סדום אכן לא רצה לקבל אפילו 'שורן נעל', כאן ממצרים כן רצה לקבל, והסיבה לכך היא עפ"י מאמרם ז"ל (יומא כח:) קיים אברהם אבינו ע"ה כל התורה כולה עד שלא ניתנה,

לכאורה תמוה והרי כתיב (משלי טו, כז) "שונא מתנות יחיה", ואיך יכולים לומר על צדיק כאברהם ע"ה שרצה לקבל מתנות?

הריב"א מתרץ שזהו אמור רק מישראל אבל מעכו"ם מותר לקבל מתנות.

אבל מכל מקום קשה אפילו אם נאמר שמגוי מותר לקחת, איך אפשר לומר שאברהם היה רוצה במתנות, הרי הוא עצמו אמר למלך סדום "אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח וגו'", אע"פ שמן הדין היה שלו אפילו הכי לא רצה במתנות מכל שכן במתנות חנינם.

שְׁלַל תירוצים שונים נאמרו לתרץ דברי רש"י, אף אנו נביא בזה כמה וכמה אמרי שפר מפי ספרים וסופרים.

ויש שכתבו לבאר שזה גופא כוונת רש"י, דהיינו שהם יתנו לי מתנות, ואני אמאן לקחת, ועל ידי זה - שלא לקחתי מתנות - אחיה, וזהו א"כ המשך הפסוק "וחייתה נפשי בגללך" ודפח"ח

ימים מקדם

ענבי הגפן. שמחת ה'תנאים' של מרן ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל. נראים (מימין לשמאל): החתן - מרן ראש הישיבה הגרנ"צ, מרן ראש הישיבה הגאון החסיד רבי אליעזר יהודה פינקל, הגאון הגדול רבי יחזקאל סרנא ראש ישיבת חברון, הגאון הצדיק רבי מאיר חדש משגיח ישיבת חברון, מרן ראש הישיבה שר התורה הגאון רבי חיים שמואלביץ, רבי אליהו מאיר פינקל - אביו של רבינו.

אהבת התורה ולומדיה

יריעה מיוחדת לרגל יום השנה למרן ראש הישיבה
הגאון הגדול רבי נתן צבי פינקל זצוק"ל

- שש שנים להסתלקותו -
י"א חשוון תשע"ב - תשע"ח

במעלות התורה

בחור בן תשע עשרה וסיפר שהיה לו קשה מאוד גם ללמוד היטב את התוספות שכולל סוגיות של 'טהרות' וגם לחדש בהן, אולם באותן שעות הוא הצליח ללמוד היטב ולומר חידוש על החלק השני. פעם בעת רצון סיפר שלימים אמר לו הגרא"י שבאותו מעמד גמר ואמר בליבו לקחתו חתן לנכדתו...

עם מרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי אריה פינקל זצ"ל

נושא דברים בהיכל הישיבה

ומעמידו באורה של תורה.

פעם לאחר שסיים רבינו לומר את חידושו, הפליג הגרא"י בשבחם באוזני הנוכחים. אחד מהם שאלו בפליאה מדוע הוא מתפעל דווקא מחידושים אלו. השואל שהכיר מקרוב את הגרא"י וידע כי שמע כבר בחייו אלפי חידושים ומערכות, עוד מאריות הישיבה בפולין ואחר כך בירושלים מגדולי ה'עילויים' ותלמידי החכמים שפקדו תדיר את מעונו, ובדרך כלל היה ביקורתי והיה מתווכח על כל פרט בריתחא דאורייתא, והנה הוא יוצא מגדרו לשבח את חידושו של רבינו שהיה אז בחור צעיר בראשית דרכו. השיב הגרא"י לשואל אתה שמעת רק את הדברים שהרצה, אני הקשבתי גם לאהבת תורה הבוקעת מעמקי לבו, ומכך התפעלתי".

כאשר הגיע לסוגית הגמרא בבא קמא דף עז, א, נכנס רבינו לומר חידושי תורה באוזני הגרא"י אודות התוספות הגדול במסכת "פרה מטמאה טומאת אוכלין הואיל והיתה לה שעת הכושר", העוסק בענייני טהרות. אמר לו הגרא"י "על החלק הראשון של התוספות אומרים כולם שטיקלאך תורה, ממך אני מבקש שתאמר על החלק השני של התוספות". רבינו היה אז

נער צעיר היה רבינו כאשר הגיע להיכלה של תורה ישיבת מיר. לא קל היה עבורו הניתוק מבית הוריו בארה"ב, אך הוא השליך מאחוריו גוו את כל חמודות תבל כדי לעלות ולהתעלות בתורה מתוך התמסרות נפלאה. כגדול העומד על גביו היה דוד מרן ראש הישיבה הגאון החסיד רבי אליעזר יהודה פינקל זצוק"ל, שהשגיח עליו בעינא פקיא. מחד, היה מתעניין אצל החברותות ואצלו עד כמה הוא מתעלה ומתקדם, ובו זמנית היה מגדל ומרומם אותו.

בשבתות היה מזמינו לסעודת את סעודת ליל שבת על שולחנו והיה תמיד מבקש ממנו שישמייע באוזניו 'שטיקל תורה' שהתחדש לו במהלך השבוע. בשבת בבוקר היה מתארח אצל מרן ראש הישיבה שר התורה הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל ושם היה צריך לומר 'שטיקל' נוסף. בני המשפחה תמחו באוזני הגרא"י "הלא הוא לומד טוב, ומדוע כבר תובעים ממנו שיאמר 'שטיקלאך תורה' בקביעות?!" אולם הוא לא קיבל את דעתם והמשיך לתבוע ממנו לחדש. וכשהיה מאזין לדבריו היה תמיד מביע באוזניו את התפעלותו מחידושו, אולם יחד עם זה היה מכוון את הלך מחשבתו, מתקן ומוסיף

תמונה מהיכל בית המדרש מלפני קרוב לארבעים שנה. בצד שמאל ליד העמוד ניתן להבחין בדמותו של ראש הישיבה זצ"ל בשנים ההן

בשמחת התורה

בסוד שיח עם רשכבה"ג מרן הגרא"מ שך זצוק"ל

אין ספור סיפורים מסופרים על אהבת התורה של רבינו. כך מעשה שהיה בעיצומו של שיעור יומי בפרק ב' דפסחים (דף כד, ב) בסוגיית 'היוצא מן התותים ומן הרימונים'. בדבריו דן אם מיץ רימונים הוא משקה. בחור שנכח בשיעור ושמע את השאלה העי: 'הלא פסוק מפורש הוא, שמיץ רימונים הוא משקה, כפי שנאמר "אשקיך מיין הרקח מעסיס רימוני"'. מששמע ראש הישיבה כך קם ונשקו על ראשו. לשאלתו מי הוא, השיב הבחור שבא להיבחן לשיבה. משמחתו הגדולה על הראיה שהביא, קבלו מיד בלא בחינה ובירורים.

"יום אחד בתחילת סדר לימודנו" - מספר חברותא - "הגיש לי ראש הישיבה צלחת עוגיות. התפלאתי לשמחה מה זו עושה? הבהיר לי רבינו מיד את פשר שמחתו: "היום יצאו לאור שני ספרים של בני הישיבה. נאך תורה! היש שמחה גדולה מזו?"

סיפר אברך צעיר שהתגורר בשכנותו, שערב אחד ביקש לדבר עם רבינו בלימוד. בני הבית הבהירו שראש הישיבה נכנס לנוח, אך לא חלפו אלא דקות ספורות והאברך נקרא אל הבית. התברר, שרבינו שמע שרצונו לדבר בלימוד ולא יכול היה לעמוד בהצעה.

אברכים שזכו לחבר ספרים וקונטרסים מתבטאים בסגנון אחד: קשה לתאר את האושר והשמחה בהם התקבלו כשבאו להציג בפניו מפרי עמלם. מחבר של כמה ספרים תורניים חשובים, מבני הישיבה, מספר שכאשר נכנס לראש הישיבה עם אחד מספריו קרנו פניו משמחה עצומה. ללא שהיות הוציא מכיסו את כל השטרות שהיו בו באותה שעה ונתנם לבעל הספה, מבלי להתייחס לכך, שהסכום היה בעשרות מונים יותר ממחיר הספה. כך היה מקיים "טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף" כפשוטו.

אהבתו הרבה קלקלה כל שורה. כשנה לאחר שעלה לכהן פאר בראשות הישיבה, נגשו ארבעה בחורים צעירים וביקשו שראש הישיבה ימליץ להם על אברך שיוכל לשמוע אחת לשבוע את החבורות שיאמרו בני הקבוצה לפי הסדר. לתדהמתם הגיב רבינו: "ומה רע בי?" מיד קבע להם יום ושעה, והצטרף לקבוצתם.

בצעירותו עם זקנו מחבבו מרן ראש הישיבה הגאון החסיד רבי אליעזר יהודה פינקל זצוק"ל

בשנות בחרותו עם מרן המשגיח הגה"צ רבי חיים זאב פינקל זצ"ל (מימין) ומרן ראש הישיבה הגאון הגדול רבי רפאל שמואלביץ זצ"ל (משמאל)

אהבת התלמידים

בראשות הישיבה הודיע ברבים, שדלתו פתוחה תמיד בפני כל מי שרוצה להשמיע בפניו 'שטיקל תורה'. גם בני ישיבה מיישובות אחרות היו באים מפעם לפעם להשמיע לו 'שטיקלאך'. אחד מהם ציין, שהסיבה בשלה טרח לבוא שוב ושוב, למרות העובדה שלפעמים לא התאפשר לרבינו לשומעו, היתה משום שרבינו שמח לקראתו ותמיד נדמה היה כאילו הוא תלמיד חביב שלו. היה משבחו ומעודדו: "תמיד אתה אומר טוב", "שטארק", "אייזן" וכדו'. פעם פגשו לאחר תקופה והודה בפניו: "עלי להתנצל בפניך עשיתי 'מסחר' בסברא שלך ולא ביקשתי רשות...".

וכה היה פעם שהגאון הגדול גאב"ד אנטווערפן ר' חיים קרייזוירט זצוק"ל הביע התפעלותו מרבינו החולש על שלושת אלפי תלמידים במוסדותיו (זה היה אז מספר התלמידים) והוא מכיר את כולם, זוכרם ומתאמץ לגדלם. משספרו לרבינו את דבריו, הגיב בענוותנות: "אינני יודע אם אני זוכר את כולם, אך נכון הדבר שאני אוהב כל אחד ואחד מהם".

עד שנרדמתי. בבוקר השכם התעוררתי כשהספר בידי. רצתי ליטול ידי והמשכתי ללמוד שעה ארוכה. בשלב מסויים רצתי בשמחתי לבית רה"י, תוך שאני שוכח את השעה המוקדמת.

'הלכתי לישון מתוך לימוד, נרדמתי מתוך לימוד, וקמתי לתוך הלימוד' סיפרתי בהתרגשות. תגובת ראש הישיבה לא תשכח ממני. הוא נשקני בחום, והוציא בקבוק ליקר לשתיית 'לחיים', על זכייתי הגדולה.

"הטעם שהרגשתי בתלמודי אותו בוקר היה כח מניע. היתה זו שעת הכרעה. קיבלתי על עצמי בנחישות לשנות דרכי. אני יכול! סימתי את כל ימי המבצע של י"ב שעות ביממה, והמשכתי להתאמץ ולהשיג עד עומדי לפניכם היום, כבן תורה מן השורה. הכל מכח אהבתו של ראש הישיבה. מכח אהבתו, ומכח אהבת התורה העצומה שלו".

שכן את כל נשמתו השקיע רבינו בתלמידים, ולא זז מחבבם. השמחה הגדולה ביותר שלו היתה לשמוע את דברי התורה שלהם ולהתענג עליהם. מאז שהתעטר

באחד הימים נערכה מסיבת פרידה לאברך חשוב מבני חו"ל שלמד בישיבה משך כמה שנים - עוד מימי בחרותו, וכעת שב לביתו שבחו"ל. במהלך אותו אירוע ביקש האברך לשאת מספר דברים והשומעים הופתעו מתוכנם, כוה סיפה:

"הייתי בחור צעיר. מצבי הרוחני והלימודי היה ירוד, וכדי להתחזק ביקשתי מרה"י שילמד עמי בחברותא. רבינו נענה לי, וקבע אתי זמן ללימוד קצר. יום אחד סיפר לי, שהכריז על מבצע לימוד של י"ב שעות ביממה. ההרשמה עד יום זה וזה, אמה. כשהגיעה רשימת משתתפי המבצע, היינו באמצע לימודנו המשותף. פנה אלי רה"י ושאל: 'והיכן אתה ברשימה? צחקתי וענית: 'מה זה קשור אלי? אך הרה"י לא הרפה, והורה לי לחתום את שמי. הייתי מופתע מאד. באותה תקופה למדתי לכל היותר שעתיים ביום ורבינו ידע את מצבי האמון שנתן בי הכריחני לנסות. ביומיים הראשונים המבצע הוכתר בהצלחה. ביום השלישי התעייפתי ושכבתי לישון בשעה מוקדמת. בכח ניסיתי להשלים את שעות הלימוד על יצועי בעיין בקיצור שולחן ערוך".

מעומק ליבנו הננו לשגר ברכת מזל טוב

קמי הרה"ג אליהו לפין שליט"א

ר"מ בישיבה לצעירים ומנושאי עולה של הישיבה הקד'

ולחמיו הרה"ג אהרון שרגא לופיאנסקי שליט"א
וכל המשפחה הנכבדה לרגל שמחת אירוסיה הבן - הנכד

הבה"ח יצחק יהודה נ"ו עב"ג בשעטומ"צ ולמזל טוב

ברכתנו שלוחה שיהא הקשר לקשר של קיימא ויעלה הזיווג יפה ויזכו לרוות רוב נחת מכל יוצ"ח מתוך שמחה וטוב לבב

מעומק ליבנו הננו לשגר ברכת מזל טוב

לידיד הישיבה

הרב נחמיה רוטנברג שליט"א

וכל המשפחה הנכבדה וינה

לרגל שמחת אירוסיה הבת תחי' עב"ג בשעטומ"צ ולמזל טוב

ברכתנו שלוחה שיהא הקשר לקשר של קיימא ויעלה הזיווג יפה ויזכו לרוות רוב נחת מכל יוצ"ח מתוך שמחה וטוב לבב

נא להתפלל ולהתחזק

לרפואתו השלימה של אחד מחשובי האברכים בישיבה הקד'

הרב ברוך ארי' ליב בן הדסה לרפו"ש

הזקוק לרחמי שמים מרובים א-ל נא רפא נא לו בתוך שאר חולי ישראל

נוס

תנחומים

הננו לשגר לידידנו הנכבד

הרב יהושע אליאוף שליט"א

נאנמנו ויד ימינו

של מורינו המשגיח שליט"א

בפטירת אביו הרב הגאון

רבי יחיאל זצ"ל

בהמשך עבודת הקודש תנוחמו מן השמים ולא תוסיפו לדאבה עוד

מעומק ליבנו הננו לשגר ברכת מזל טוב

לידיד הישיבה עושה ומעשה אכסניה של תורה לרבותינו ראשי הישיבה ומסור בלב ונפש לאלפי עמלי התורה

הרב אהרון עמרם שפיצער שליט"א
וכל המשפחה הנכבדה וינה

וכל המשפחה הנכבדה לרגל השמחה השרויה במעונם בהיכנס הבן יניק וחכים כמר יעקב נ"ו לנועם עול תורה ומצוות

ברכתנו שלוחה מהיכלי התורה שיזכו לראותו עולה במעלות התורה והיראה ולרוות ממנו ומכל יוצאי חלציהם רוב נחת ושמחה, בבריות גופא ונהורא מעליא

מעומק ליבנו הננו לשגר ברכת מזל טוב

לבוגר וידיד הישיבה, עושה ומעשה

הר"ר משה שטראוס שליט"א
וכל המשפחה הנכבדה לרגל שמחת הולדת הבן בשעטומ"מ

ברכתנו שלוחה שיזכו לגדלו לתורה לחופה ולמעשים טובים ולזכות לרוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך שמחה וטוב לבב